

шоссето. Стрѣлцитѣ и тозъ пѣтъ ги допустнаха да се наближатъ на 200 крачки, послѣ което минаватъ въ рѣшителна контръ-атака, и окончателно отхвърлятъ разстроенитѣ табори въ Етрската долина.

Срѣщу Стоманената батарея и расположението на българскитѣ дружини, Реджепъ паша сѣщо прѣдприе редъ частни атаки, но, водени съ малки сили, тѣ сѣщо се свършиха несполучливо. Около 12 часа, единъ турски таборъ бѣше достигналъ до бруствера на Стоманената батарея, но, взетъ въ флангъ отъ огъня на 2-ра и 3-тя дружини и атакуванъ отъ фронта, отъ три руски роты, и той отстъпи съ голѣми загуби. Въобще, въ дѣйствиата на Реджепъ паша се забѣлѣзваше тоя день една нерѣшителностъ и осторожностъ, които придаваха на атакитѣ му характеръ на прости демонстрации.

Най-ожесточени и кръвополитни прѣзъ 12-й августъ бѣха дѣйствиата на дѣсния руски флангъ, въ пространството между Страничната и Зелена (лѣсна) височини:

Генералъ Радецки още на 10-то число сутрента имаше намѣрение да съедини чисто пасивната отбрана на прохода съ активни дѣйствия срѣщу фланговетѣ на Сюлейманъ паша. Когато, обаче, положението на защитницитѣ на 10-то число бѣше станало критическо, той се видя принуденъ да се откаже врѣменно отъ този смѣлъ планъ и да поведе стрѣлковата бригада по шоссето. Сега, когато кризата на отбраната вече бѣше минала, той счете за своеврѣменно да прѣмине и самъ въ настѣпление. Като обектъ за това, той избра височината Малуша, на която турцитѣ се бѣха утвърдили на 10-й и 11-й августъ. Като изходенъ пунктъ за това настѣпление биде избрана Страничната височина, а водянieto на тѣзи операция се поръчи *само* на частитѣ, които прѣзъ нощта се бѣха съсредоточили. Последнитѣ, както видѣхме по-горѣ, състояха отъ 16-й стрѣлковъ баталионъ и 11-та рота отъ Брянския полкъ. Испослѣ, въ случай на нужда, се